

तलकपीत पु० जलजातः कपोतः । जलपारावते राजनि० ।
[लकारङ्ग पु० जलस्य करङ्ग इवाधारः । १भारिकेले, २मेघे
च । जलस्य करङ्ग इव । १२पद्मे च मेदि० ।

कलकल्क पु० जलेन कल्क इव । जन्माळे हारा० ।
जलकाक पुंस्त्री जले काक इव ज्ञप्तात्वात् । (पानकोटी)
पक्षिभेदे । राजनि० । स्त्रियां जातित्वात् ङीप् ।

जलकाङ्ग पुंस्त्री जलं काङ्गति काङ्ग-अण् उप० स० ।
१हस्तिनि त्रिका० स्त्रियां जातित्वात् ङीप् । २जलाभि-
लापिणि त्रि० । पा० स्त्रियां टाप् सु०बो० षण् ईप् ।
जलकाङ्गिन् पु० जलं काङ्गति काङ्ग-णिनि । १हस्तिनि
हारा० । २जलाभिलापिणि त्रि० । स्त्रियां ङीप् ।
जलकान्तार पु० जलमेव कान्तारो दुर्गमवर्त्म यस्य । यद्वये
हेम च० । [भिलापुके त्रि० ।

जलकामुक पु० इत० । १कुमुन्महादजे राजनि० । १जला-
जलकिराट पुंस्त्री जले किराट इव । पाहे (हाङ्गोर) ।
हारा० । स्त्रियां जातित्वात् ङीप् ।

जलकुक्कुट पुंस्त्री जले कुक्कुट इव । (गाङ्गचिल) पक्षिभेदे
हारा० । “भङ्गराजेसथा हंसैर्दाल्यहेर्जलकुक्कुटैः”
भा० व० १०८ अ० “क दम्बैश्चक्रशकैश्च कुरैर्जलकुक्कुटैः”
१५८ अ० स्त्रियां जातित्वात् ङीप् ।

जलकुक्कुभ पुंस्त्री जले कुक्कुभ इव । कोयटिखगे (कोडा
पाख) हेम० स्त्रियां जातित्वात् ङीप् । [शब्दार्थचि० ।
जलकुन्तल पु० जलस्य कुन्तलः केय इव । जलकेये शंवाले ।
जलकुलक पु० जले कुल इव कायति कै-क । पङ्कारे
शब्दार्थचि० । [मेदि० ।

जलकूपी स्त्री जलेन कूपीव । १कूपगते २पृष्करिण्यां च
जलकूर्म पुंस्त्री जले कूर्म इव । शिशुमारे त्रिका० ।
स्त्रियां जातित्वात् ङीप् ।

जलकेश पु० जलस्य केश इव । शैवाले हारा० ।
जलकेतु पु० “जलकेतुरपि पश्चात् स्निग्धं शिखया परेण
चोद्धतया” इ०स० ११ अ०उक्ते केतुभेदे ।

जलक्रिया स्त्री जलसाध्या क्रिया । पितादीनां तर्पणे
“कालिन्द्र्यां पिबिषम् खात्वा जलपुण्यजलक्रियः”
भाग० ६।१६।१४ “जला वज्रां जलाक्रवा” व्या० त० ।

जलक्रीडा स्त्री इत० । नद्यादौ खिलिभिः परस्परं जल-
सेचनरूपक्रीडायाम् । सहिताः भ्रातरः सर्वे जल-
क्रीडामवाप्नुमः । “ततस्ते सहिताः सर्वे जलक्रीडा-
मकुर्वत” भा० व्या० १२८ अ० ।

जलखग पुंस्त्री इत० । जलचरविहगे स्त्रियां जातित्वात्
ङीप् । “हृदनी पिलातिनीनां जलखगनखविहगेषु
रम्यं” इ० व० ४८ अ० ।

जलगर्भ पु० जलस्य चको गर्भः । इ० सं० उक्ते मेघनिःकस-
जलस्य चके निमित्तभेदे गर्भशब्दे २५५१ पृ० ३६तिः ।

जलगुल्म पु० जलस्य गुल्म इव । १जलावत्ते (सुरयो)
२कमठे ३जलचत्वरे च (चातर जल) मेदि० ।

जलङ्ग पु० जलं गच्छति गम-ङ नि० मुम् । महाकाळे व्योप-
धिभेदे राजनि० । [भरतः ।

जलङ्गम पु० जलं गमयति स्पर्शात् गामि-बा० ख । चण्डाले
जलचत्वर न० जलेन चत्वरम् । (चातरजल) खलपलिल-
युक्ते देशे मेदि० ।

जलचर त्रि० जले चरति चर-टक् उत० । पाहादिषु जल-
जन्तुषु । “अशीतास्तरवो साधे—चैत्रे जलचराः सर्वे”
चाणक्य० । “याम्येन वीजजलचरकाननहा वज्रिभय
दश्” इ० सं० ४अ० “गोष्टपजलचरकर्षकशिखोज्ञेयैश्चर्य्य
सम्पन्नाः” १५ अ० ।

जलचारिन् पु० जले चरति चर-णिनि उत० । १मत्स्य
२जलचरमात्रे त्रि० स्त्रियां ङीप् । “सरांसि च मनोवर्णा
समन्तात् जलचारिभिः” भा० व० १६८अ० ।

जलज न० जले जायते जल-ङ । १पद्मे २शङ्खे च भादे
३चारभेदे राजनि० । ४मत्स्ये पुंस्त्री० शब्दच०
५हिज्जलटखे पु० (जलवेत) इवानीरवेते ७शैव
च पु० राजनि० । दकुपीलौ भावप्र० ६जलजौ कर्क
मीनौ मकरान्याङ्गञ्च शिवमते कुम्भः” ज्यो० उक्तं
१०कर्कटादिराशिषु । ११जलजातमात्रे कुम्भीरादौ ।
“जलजानां पद्मानां स्यलानाञ्चैव सर्वशः” भा०
३अ० । “जलजैः प्राणिभिः कीर्णाम्” “जलजैर्भूभिः
शुणैः” । “जलजैः कुसुमैश्चित्राम्” “जलजैर्हरितोदकाः
हरिवं” इ०स० तत्र पद्मे “वाचसपतिरुवाचेंदं प्राणं
जलजसमम्” कुमा० । शङ्खे “निवेद्य दक्षौ जल-
कुमारः” “जलजासिगदाशार्ङ्गचक्रलाञ्छितमूर्तिभिः
रघुः । मत्स्यादौ “न तथा बलवन्तः स्युर्जलजा या स्यला
हृताः । स्वदेशे निचिता दोषा व्यन्यसिन् कोपसागताः
सुष्ठु” । “निषेव्यमाणो जलजैश्च सत्त्वैः” हरिवं० २४२अ०
११अ० चन्द्रे च तस्य खलिलमयत्वात् मनुजजातत्वात्
तथात्वम् । [अमरः

जलजन्तु पु० जलजातो जन्तुः । यादसि जलजाते प्राणि